

SABBATO.

Lectio Isaïæ Prophætæ.

Isai.
49.

HÆc dicit Dóminus: In tēpore plácito exaudivi te, & in die salútis auxiliátus sum tui: & servávi te, & dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, & possidéres hæreditátes dissipátas: ut diceres his, qui vincti sunt: Exíte: & his, qui in ténebris: Revelámini. Super vias pascéntur, & in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, & non percútiét eos æstus & sol: quia miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, & sémitæ meæ exaltabúntur. Ecce isti de longè venient, & ecce illi ab Aquilône & mari, & isti de terra Austráli. Laudáte cœ-

li, & exúlta terra, jubiláte montes laudem: quia consolátus est Dóminus pópulum suum, & páuperum suórum miserébitur. Et dixit Sion: Dereliquit me Dóminus, & Dóminus oblitus est mei. Numquid oblivísci potest múlter infántem suum, ut non misereátur filio úteri sui? Et si illa oblita fúerit, ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus omnípotens.

DOMINICA
de Passione.Lectio Epístolæ Beati
Pauli Apóstoli ad
Hebræos.

FRatres, Christus <sup>Hebr.
9.c</sup> assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non

FERIA SECUNDA.

Lectio Jonæ Prophætæ.

Jon.
3.

hujus creatiōnis; neque per sánguinem hircōrum, aut vitulōrum, sed per próprium sánguinem introivit semel in sancta, ætérna redemptiōne inventa. Si enim sanguis hircōrum, & taurōrum, & cinátos sanctificat ad emundatiōnem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et idéo novi testaméti mediátor est; ut morte intercedénte, in redemptiōnem eárum prævaricatiōnum, quæ erant sub prióri testaméto, repromissiōnem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis: in Christo Jesu Dómino nostro.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndò, dicens: Surge, & vade in Nínive civitátem magnam: & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, & ábiit in Nínive juxta verbum Dómini. Et Nínive erat civitas magna itinere trium diérum. Et cœpit Jonas introire in civitátem itinere diéi unius: & clamávit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Nínivítæ in Deum: & prædicavérunt jejúnium, & vestíti sunt saccis à majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad Regem Nínive: & surrexit de sólio suo, & abjécit

vestimētum suum à se, & indūtus est sacco, & sedit in cinere. Et clamāvit, & dixit in Ninive ex ore Regis, & principum ejus, dicens: Hómines, & jumēta, & boves, & pécora non gustent quidquam, nec pascātur, & aquam non bibant. Et operiātur saccis hómines, & jumēta, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertātur vir à via sua mala, & ab iniquitāte, quæ est in manibus eórum. Quis scit, si convertātur, & ignóscat Deus: & revertātur à furóre iræ suæ, & non peribimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: & misértus est pópulo suo Dóminus Deus noster.

FERIA TERTIA.

Léctio Daniélis Prophétæ.

IN diébus illis: Congregāti sunt Babylónii ad regem, & dixerunt ei: Trade nobis Daniélem, qui Bel destrúxit, & dracónem interfécit: alióquin interficiémus te, & domum tuam. Vidit ergo rex quòd irrúerent in eum vehementèr: & necessitāte compúlsus tradidit eis Daniélem. Qui misérunt eum in lacu leónum, & erat ibi diébus sex. Porrò in lacu erant leónes septem, & dabāntur eis duo córpora quotidie, & duæ oves: & tunc non data sunt eis, ut devorārent Daniélem. Erat autem Hábacuc Prophéta in Judæa, & ipse cóxerat pulmētum, & intriverat panes in alvéolo: & ibat in campum

Dan.
14.

ut

ut ferret messóribus. Dixitque Angelus Dómini ad Hábacuc: Fer prándium, quod habes, in Babylónem Daniéli, qui est in lacu leónum. Et dixit Hábacuc: Dómine, Babylónem non vidi, & lacum nescio. Et apprehéndit eum Angelus Dómini in vértice ejus, & portāvit eum capillo cápitis sui, posuitque eum in Babylône supra lacum in impetu spíritus sui. Et clamāvit Hábacuc, dicens: Dániel serve Dei, tolle prándium, quod misit tibi Deus. Et ait Dániel: Recordātus es mei Deus, & non dereliquisti diligētes te. Surgēnsque Dániel comēdit. Porrò Angelus Dómini restituit Hábacuc conféstim in loco suo. Venit ergo rex die séptimo, ut lugeret Daniélem: & venit ad lacum, & introspexit, &

ecce Dániel sedens in médio leónum. Et exclamāvit voce magna rex, dicens: Magnus es Dómine Deus Daniélis. Et extráxit eum de lacu leónum. Porrò illos, qui perditionis ejus causa fúerant, intrómisit in lacum, & devorāti sunt in moménto coram eo. Tunc rex ait: Paveant omnes habitātes in univérsta terra Deum Daniélis: quia ipse est Salvátor, faciēns signa, & mirabilia in terra: qui liberāvit Daniélem de lacu leónum.

FERIA QUARTA.

Léctio libri Levítici.

IN diébus illis: Locūtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Loquere ad omnem cœtum filiôrum Israël, & dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non faciētis furum. Non mentiēmini,

Lev.
19.

nec

nec decipiet unusquisque proximum suum. Non perjurabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Dominus. Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Non morabitur opus mercenarii tui apud te usque manere. Non maledices surdo, nec coram caeco pones offendiculum: sed timebis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus. Non facies quod iniquum est: nec injuste iudicabis. Non consideres personam pauperis, nec honores vultum potentis. Juste iudica proximo tuo. Non eris criminator, nec susurro in populo. Non stabis contra sanguinem proximi tui. Ego Dominus. Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed publice argue eum, ne habeas super illo

peccatum. Non quaeras ultionem, nec memoreris injuriae civium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dominus. Leges meas custodite. Ego enim sum Dominus Deus vester.

FERIA QUINTA.

Lectio Daniëlis Prophetae.

IN diebus illis: Oravit Azarias Dominum, dicens: Domine Deus noster: ne, quaesumus, tradas nos in perpetuum propter nomen tuum, & ne dissipes testamentum tuum: neque auferas misericordiam tuam a nobis, propter Abraham dilectum tuum, & Isaac servum tuum, & Israel sanctum tuum: quibus locutus es, pollicens quod multiplicares semen eorum sicut

Dan.
3. d

stel-

stellas caeli, & sicut arenam, quae est in litore maris: quia Domine imminuti sumus plus quam omnes gentes, sumusque humiles in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore hoc princeps, & dux, & Propheta, neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque incensum, neque locus primitiarum coram te, ut possimus invenire misericordiam tuam: sed in animo contrito, & spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum, & taurorum, & sicut in millibus annorum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi: quoniam non est confusio confitentibus in te. Et nunc sequimur te in toto corde, & timemus te, & quaerimus

faciem tuam. Ne confundas nos: sed fac nobiscum juxta mansuetudinem tuam, & secundum multitudinem misericordiae tuae. Et erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo Domine: & confundantur omnes, qui ostendunt servis tuis mala, confundantur in omnipotentia tua, & robur eorum conteratur: & sciant quia tu es Dominus Deus solus, & gloriosus super orbem terrarum, Domine Deus noster.

FERIA SEXTA.

Lectio Jeremiae Prophetae.

IN diebus illis: Dixit Jeremias: Domine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a te, in terra scribentur: quoniam de-

Jer.
17. b

re-

reliquerunt venam aquarum viventium Domini. Sana me Domine, & sanabor: salvum me fac, & salvus ero: quoniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Domini? Veniat. Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: & diem hominis non desideravi, tu scis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini: spes mea tu in die afflictionis. Confundantur qui me persequuntur, & non confundar ego: paveant illi, & non paveam ego: induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione conterere eos, Domine Deus noster.

S A B B A T O.

Lectio Jeremiæ Prophetæ.

IN diebus illis: ^{Jer.} ^{18.} ^c Dixerunt impii Judæi ad invicem: Venite, & cogitemus contra justum cogitationes: non enim peribit lex à sacerdote, neque consilium à sapiente, nec sermo à Propheta: venite, & percutiamus eum lingua: & non attendamus ad universos sermones ejus. Attende Domine ad me, & audi vocem adversariorum meorum. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ? Recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & averterem indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladii: fiant

uxó-

IN DIE PALMARUM.

Lectio libri Exodi.

uxóres eorum absque liberis, & viduæ: & viri eorum interficiantur morte: juvenes eorum conficiantur gladio in prælio. Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderunt foveam ut caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. Tu autem Domine scis omne consilium eorum adversum me in morte: ne propitiæ iniquitati eorum, & peccatum eorum à facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abuterere eis, Domine Deus noster.

IN diebus illis: ^{Exod.} ^{15.} ^{Cap.} ^{16.} Venierunt filii Israël in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmæ; & castrametati sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, & venit omnis multitudo filiorum Israël in desertum Sin, quod est inter Elim & Sinai: quintodecimo die mensis secundi, postquam egressi sunt de terra Ægypti. Et murmuravit omnis congregatio filiorum Israël contra Moysen & Aaron in solitudine. Dixeruntque filii Israël ad eos: Utinam mortui essemus per manum Domini in terra Ægypti, quando sedebamus super ollas carniū, & comedebamus panem in saturitate: cū eduxistis nos in desér-

K

tum